

Reseberättelse Surabaya

22 mars

Idag har vi anlänt till Surabaya efter en lång flygresa. På flygplatsen blev vi mötta av studenterna Julia och Ruby som studerar Environmental engineering på Airlangga University. De körde runt oss i Surabaya och hjälpte oss att fixa nya sim-kort för vår vistelse i Indonesien. Julia och Ruby körde oss till vårt boende där vi mötte upp Ms Nurina som visade oss till vår lägenhet. Där fick vi äntligen packa upp och sova.

Första intrycket var lite av en kulturchock, på flygplatsen strömmade folk runt omkring oss. Både vuxna och barn skrattade och pekade på oss som att de aldrig sett något liknande förut. Lite panik började spridas bland oss tills vi hittade Julia och Ruby. När vi åkte la vi märke till klyftorna i samhället, hur områdena gick från extrem fattigdom på gatorna till fina höghus i stan. Trafiken var kaotisk och föräldrar körde runt sina tre barn på moped utan hjälm. Människorna vi mött är extremt vänliga, mer än vi kunnat önska, även om var och varannan öppet ställde sig för att fota oss.

23 mars

Dagen startar med att vi känner oss oerhört jetlaggade och inte super utvilade. Många av oss har blivit väckta klockan 0.3 på natten av böneutrop vilket troligen har lett till sömnbrist. Detta ska dock inte stoppa oss! Vi äter frukost och går ner till poolområdet där vi påbörjar vår förstudie. Vi känner att vi får upp en bra struktur med många olika aspekter i vårt projekt. Motivationen är nu på topp, det enda vi är lite oroliga för är att vi inte ska hinna med allt. Då vi nästan var klara med förstudien så bestämde vi oss för att gå till en ny mataffär, affären ligger ca 150m bort från vårt boende. Under dessa 150m behöver vi kämpa mot mopeder, bilar, varmt klimat, blixtrar och bristen på trottoarer. När vi väl kom fram till mataffären så blev vi belönade med fräscha grönsaker och färskt kött. Det slutade med att vi spenderade 2h inne i mataffären Papaya och lagade oss vår första måltid i lägenheten.

24 mars

Första dagen på Airlangga University. Ms Nurina mötte upp oss tidigt på morgonen i entrén för att samåka med oss till Universitetet. Väl på plats visade hon upp en del av sitt kontor och vi fick träffa hennes kollegor. Vi blev överlämnade till tre studenter på universitetet som visade oss runt på de tre olika campusen under hela dagen. Vi fick också träffa de som jobbade på SDGs center där vi fått massa nya kontakter som vill hjälpa oss med vårt arbete som riktar sig till några av deras globala mål de arbetar med. Även här slogs vi av hur vänliga folket här är. De bjöd på fika, mat och resetips samt visade oss allt och lite till. Helt plötsligt hade vi femton nya vänner på en dag. Dom var lika exalterade som oss att vi var där. Vi kommer få möjligheten att delta på flera av deras föreläsningar och studiebesök samt ha tillgång till universitetet hela vår vistelse. Vi känner att vi har bra support från olika håll. Vi hann även med ett möte med vårHandledare för att stämma av hur arbetet gått.

25 mars

Idag vaknar tre trötta tjejer upp med tuppen. 08.30 packar vi våra gympaskor och tar en grab (taxi) till ett lokalt gym inne i Surabaya. Gymmet har fått 4.6/5 stjärnor så våra förväntningar är höga. När vi väl är framme möts vi av ett ca 50°C varmt och kvavt gym med en planlösning som hade fått Zeev att svimma. Detta ska dock inte stoppa oss! En timme in i passet så dryper svetten ner. Till vår förvåning så finns det balkonger som inte används för att svalka ner sig utan för att ta en cigg-paus. Tillbaka vid lägenheten tar vi oss ner till poolen, som har blivit vårt kontor, för att strukturera upp arbetet. Mot kvällen tog vi oss till gallerian som ligger 5 minuter bort och testade en ny restaurang. Denna får högst betyg hittills där vi testade yakiniku för hela 30 kr per person. Här planerar vi på att bli stammisar. På väg hem köpte vi med oss en hög med Indonesiska snacks för att ta en lugn kväll hemma. Majsbornen som var både salta, starka och knapriga får en delad första plats tillsammans med räkchipsen.

26 mars

Idag vaknade vi upp redo att testa lägenhetskomplexets gym. Lite färre redskap här än i bastugymmet men med AC och mindre klaustrofobi. Gymmet får 3 av 5 stjärnor. Efter det tog vi oss ner till kontoret (poolen) och började jobba. Vi mailade både lokala byggbolag och Bermudas ambassad i hopp om att få tag i ritningar på deras fantastiska tak som samlar in och lagrar regnvatten. Mot kvällen gjorde vi oss redo för att möta upp vår nya vän Sassa från SDGs center på Airlangga University. Vi tar en Grab mot vår bestämda mötesplats vid en street food market. Sassa verkar stressad över att vi kommer fram innan henne men vi har inställningen att det inte finns några problem med att vara själva på nya platser. Vi tar ett varv på marknaden och känner oss ändå lite obekväma. Vi känner oss som kändisar där alla vill ta gruppbilder. När Sassa sedan dyker upp känns det lite bättre. Hon visar oss genom folkmassan och ger oss tips på hur vi snällt ska tacka nej till tiggare. Vi kommer fram till en plats där vi testar sate, vilket är ett spett med kyckling eller lamm i jordnötssås. Vi testar också en lammsoppa. Vi älskar det! Vi tar oss vidare till ett museum. Det är en gammal ubåt som användes under andra världskriget (så vitt vi vet) och turen börjar med en bio-visning. Sophie viskar efter en kvart att hon inte ser texten och vid ett försök att återberätta filmen kommer inte ett ord fram. Amanda försöker hålla sig för skratt. Det här är en film man får kämpa för att inte somna framför. Vi går in i ubåten med en framtvingad entusiasm, det är dock lite roligare. Även här blir vi filmade. Vi tas oss vidare till ett torg där man kan köpa en dricka i värmen. Dem har live musik. Det blir en trevlig kväll. Sassa föreslår att vi ska starta en youtubekanal eftersom vi enligt henne snabbt hade blivit kändisar här. Vi kommer hem

helt slut och somnar på under 2 sekunder.

27 mars

Dagen börjar 8.15. Vår plan för dagen är att inte överboka oss och skriva lite vid poolen. Vi uppdaterar vår handledare på plats som genast frågar om ett möte på campus. Vi tackar ja. Efter mötet där vi diskuterar studiebesök och planering av arbetet rör vi oss mot närmaste galleria då Amanda dör av hunger. Vi kommer fram 10 minuter senare drypandes av svett, igen. Vi har inte riktigt anpassat oss efter långbyxor och långärmat i 35 grader och sol, vilket verkar vara ett outtalat krav här på universitet. Vi passar på att leta efter lite nya kläder vilket inte går superbra. Efter några timmar i gallerian tar vi en grab till vår favoritbutik Papaya och köper med oss sushi hem för att kolla på Robinson. Vid 20.45 ger vi upp. Vi är helt slut.

28 mars

Vi vaknar efter nästan 11 timmars sömn och känner oss för första dagen ganska utvilade. Vi börjar med ett lätt gympass innan vi sätter oss på dagens arbetsplats vid poolen. Idag känner vi oss effektiva! För att skydda våra datorer från överhettning så kom vi på den

smarta iden att använda våra nya paraplyer som solskydd. Amanda tar sönder sin efter 4min men är glad ändå.

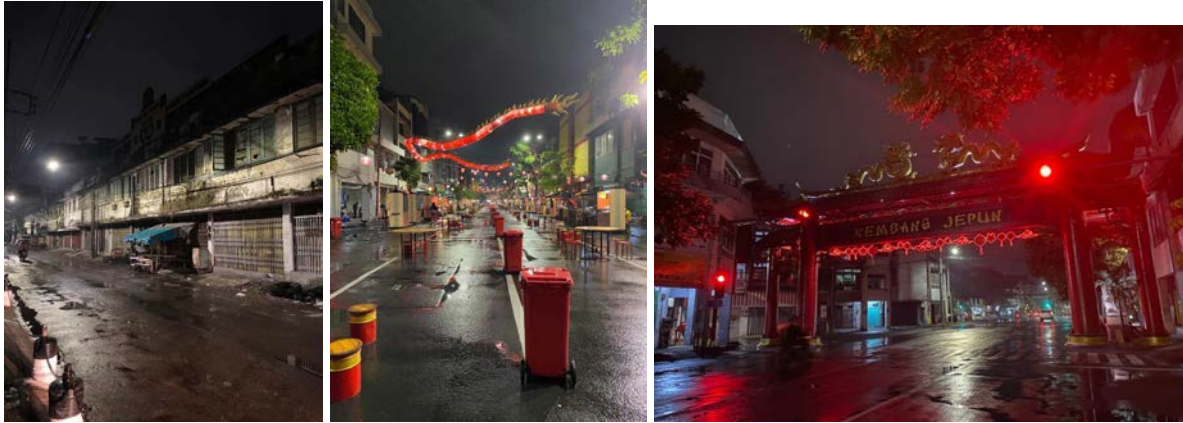
Vi lyxar till det med att pröva vår nya "foodora app" när det är dags för lunch. Maten fick 8.5/10. När regnet börjar komma över oss så fortsätter vi vårt arbete inne i lägenheten. Robinson 2023 har startat och vi vill alla kolla, dessvärre så sänds det inte i Indonesien så vi kämpar för glatta livet för att få VPN att fungera. Vissa i vår trupp var livrädda att få virus på sin dator medans andra var lite coolare och lyckades tillslut få igång robinson med en ny grej installerad på datorn.

Amanda och Sofia blev tillslut sugna på middag och bestämmer sig att gå på marknaden ett kvarter från lägenheten. Sophie stannar kvar i hemmet och vilar upp sig lite.

29 mars

Idag tar vi vår första helt lediga dag. Efter frukost går vi direkt ner till poolen. Solen skiner (äntligen!!), det ligger mest ett stort tjockt moln över staden som vi tror grundar sig lite i alla föroreningar. Vi smörjer in oss med hög solskyddsfaktor för att våra stackars bleka kroppar inte ska brinna upp. Efter ca 20 minuter försvinner till vår besvikelse solen och återgår till den tjocka molnigheten. Vi beställde lite mat och den anländer i samklang med regnet. Vi tar oss upp till lägenheten och kollar lite netflix. Mot kvällen känner sig Sofia och Amanda redo för lite äventyr. Sophie som fortfarande inte är på topp vilar hemma medan resterande ger sig iväg mot Chinatown som enligt inköpt turistbok ska vara Indonesiens största. Vi beställer en Grab och ger oss av.

När taxin stannar hoppar vi ut och möts av bild 1. Det vi hade förväntat oss var långt ifrån var vi hamnat. Vi behåller lugnet i det som inte känns som jordens tryggaste plats och försöker leta vidare. Något mer måste finnas. Efter en liten promenad tar vi oss fram till en 100m lång gata där vi får en trevligt välkomnande. Det är inte mycket men vi upplever allt de har att bjuda på. Efter att 4 män i militärkostymer snällt ber om att få ta kort med oss rullar vi vidare. Vi inser snabbt att det inte finns mycket mer att se. Efter att ha sett 4 råttor och 5 kackerlackor bestämmer vi oss för att det är dags att beställa en taxi tillbaka till vår trygga lägenhet. Vi avslutar dagen med att känna oss orättvist privilegierade men extremt tacksamma.

30 mars

Dagen börjar lite sent, då vi återigen har lyckats sova över 10 timmar. Sophie känner sig åter med i matchen och hänger med Sofia till morgongympan. Amanda däremot har inte haft en bra natt. Feber, magsjuka? Vi vet inte riktigt, men nått är fel. Jag vaknar till ett meddelande från vår handledare som meddelar att planen för idag är att möta Head of study program trots att schemat vi fått sagt ledigt. Vi kämpar lite med att inte ta på oss för mycket men och tycker att vi försökt förklara att vårt projekt kräver rätt mycket tid men olika lektioner har lagts in varje dag. Då majoriteten inte känner sig krya frågar vi om ombokning av schemat och det går jättebra. Amanda sov dagen ut. Sofia och Sophie tog också en lugn dag och skrev på rapporten. Vi jobbar på med bakgrundsfaktan. Vi läser på om ämnet och börjar få ordning på litteraturstudien.

31 mars

Magsjuka eller någon bakterie? bra fråga.. Sophie och Amanda är båda sjuka och dagen spenderades mest i lägenheten och på toaletten. Trots sjuka försöker vi ta lite tid till att skriva på rapporten. Mestadels samlar vi in litteratur till projektet samt försöker sätta oss in i tekniken som krävs för att takkonstruktionen ska kunna fungera i Surabaya. Mycket sömn till och från under dagen och även natten. Denna sjukdom tär verkligen på krafterna. Många planer har fått ställas in, vilket är tråkigt.

1 april

Idag försöker sjukgänget ta sig ut ur lägenheten. Vi tar oss till ett café för att jobba med projektet. Det går ganska bra. Vi sitter där i några timmar innan vi återvänder till lägenheten. Sofia som mår bäst i gänget bestämmer sig för att ta en tur runt gallerian för att se om det är något vi missat. Sofia letar efter en rooftop som Sophie hittat på google men utan lycka. Tillbaka i lägenheten tar alla en powernap efter en tuff dag. Vi fortsätter sen lite på research och skrivdelen innan vi tar och bänkar oss framför Robinsson.

2 april

Idag bestämde vi oss för att ta en ledig dag. Vår lediga dag startade med att Sophie och Sofia tränade. Det blev allt från bröst till ben. Amanda bestämde sig för att ta en tvättdag, hon lyckades starkt tvätta två handdukar. Vädret här har varit lite halv taskigt så Sophie och Sofia jobbade hårt på brännan och lyckades efter några timmars sol få till det. Kvällen avslutade vi tillsammans på bästa sätt, en middag i vår favvo mall och 4 avsnitt av Robinsson.

3 april

Klockan ringer som vanligt 08.00 och efter lite frukost beger vi oss till universitetet. Vi har möte med Dr Nurina om denna vecka. Vi har ett flertal intervjuer och studiebesök, alltså en hektisk vecka framför oss. När mötet är klart vill hon att vi träffar deras Head of department. Det var fett stelt. Mellan energikrävande möte 1 och 2 hälsade vi på vårt favvo-gäng på SDGs center där Sassa välkomnade oss med öppna armar. Energi nivå upp. Efter lite fler möten på universitetet begav vi oss till ett studentcafé där vi arbetade vidare med rapporten. Efter några effektiva timmar och ett flertal tomma matcha- och kaffekoppar beger vi oss tillbaka till lägenheten. Vi ger oss på ett träningspass följt av lite samtal till nära och kära uppdelat på 10 delar då internet inte är på topp. Vi är som vanligt helt slut och slutet av dagen och somnar gott.

4 april

Idag har varit en stor dag för rapporten. Vi har haft en intervju med Yuli Kalson Sagala som driver en arkitektbyrå i Surabaya. Han har ritat ett flertal skolor och var till stor hjälp och inspiration. Vägen dit var lite guppig och trots en bra chaufför (en av Dr. Nurinas studenter) blev vi lite åksjuka. Väl framme i vad som kändes som ett bostadsområde ringde vi på en liten bjällra och blev uppbadna för en röd, brant spiraltrappa. När vi klättrat hela vägen upp möttes vi av ett rum som direkt kändes som ett arkitektkontor med två stora bord med massiva skivor och snygga tavlor och projekt på väggarna. Yuli är en lättsam person som svarar konkret och utförligt på våra frågor och vi går därifrån och känner oss riktigt nöjda. Efter intervjun vill Nurina träffas och diskutera morgondagens agenda vilket involverar ett besök till en muslimsk internatskola. Hon försöker förklara att det är väldigt religiöst och att vi förutom långkjol och långärmat, behöver ha på oss en sjal på huvudet. Vi beger oss återigen till Galaxy Mall för att shoppa lämplig outfit. Besöket börjar med en matpaus följt av köp av långkjol. Vi letar efter sjalar men hittar inga i tid, vi måste hem till en zoom-föreläsning vi blivit upp-signade på. Föreläsaren verkar ha översatt lektionen till engelska för vår skull. Det är väldigt snällt samtidigt som det tar på krafterna att alltid bära med sig ett leende och att presentera sig för mängder nya ansikten varje dag. När föreläsningen är slut håller alla 3 par ögon på att stängas och vi tar en pownap innan middag. Vi ger oss ut igen på jakt efter sjal vilket vi tillslut hittar och avslutar kvällen med lite mejl och förberedelser för morgondagens intervju och slutligen ett avsnitt av hela kändis-Sverige bakar.

5 april

Idag vaknar gänget 06.30 för att bege sig till en muslimsk internatskola ute på landsbygden. Dels ska vi få kolla på skolan men även intervju arkitekten bakom skolan. Vi har klätt upp oss i långkjol, långärmade tröjor och sjalar i 35 grader för att följa skolans klädkod, vi ser ut som påskkäringar... Passande då det är påsk om 2 dagar. Vi möter upp två elever från airlangga university som ska följa med oss på besöket och översätta intervjun till engelska. Efter ca en timmas bilresa så möter vi upp arkitekten bakom skolan i hans hem. Han ber oss att täcka vårt hår, som tur är har vi med oss tre sjalar som gör jobbet. Nu ser vi verkligen ut som påskkäringar. Det ger blandade känslor när intervjun startas, vi alla tre känner ett visst obehag då hans synsätt på förhållandet mellan man och kvinna är helt tvärt om från vad vi är vana vid. Sofia har ett linne som går upp till halsen och över det en skjorta som inte går att knäppa hela vägen upp till halsen. När han noterar att skjortan är öppen får

6 april

Klockan är strax innan 07 på morgonen när vi står redo på universitetet för att åka till ytterligare en skola. Skolan ligger i Surabaya och ska vara en av stadens bättre skolor. Här går barnen i första till sjätte klass. Vi blir trevligt bemötta när vi kommer dit. Barnen fnittrar och samlas runt oss. Vi får se runt i skolan, får information om hur de arbetar och träffa barn från olika klasser. Så mycket glädje! till skillnad från dagen innan känner vi hopp om studierna i landet och barnens framtid. En tår eller två rann från våra kinder, idag var det dock av lycka. Eleverna och lärarna var så engagerade. Vi fick till en bra intervju som gav oss mycket till vårt arbete. Eftersom påsken närmade sig valde vi att åka till Ikea som även finns här. Till vår besvikelse fanns det nästan ingen svensk mat alls, även här serverades kyckling och ris. Vi som ville ha sill, potatis och gravad lax. Vi åkte hem och skrev på rapporten i stället.

7 april

Påsk utflykt! 4 timmars bilresa bort från Surabaya, åkte vi till Malang. Vi hade bokad två nätter på hotell för att få lite ledigt från alla studier. Vi var spända på resan och hade kollat upp en ö vi skulle åka till med båt. Bilresan var hemsk, dåliga vägar, inga bälten och föraren körde i 180. Över 10 gånger trodde vi att vi skulle frontalkrocka. Men tack och lov kom vi fram till slut. Hotellet var kanske inte så najs, området var dött och ingen kunde engelska. Båten till ön gick inte att bok, inte heller taxa till hamnen.. men efter att ha ätit på bästa restaurangen någonsin lyckades vi hyra en chaufför för hela morgondagen.

8 april

Utflyktsdag! Våra privatchaufförer som även lekte våra livvakter körde ner oss till hamnen, de vågade knappt lämna oss själva och erbjöd sig åka med båten till ön.. men vi insisterade att de kunde hämta upp oss efteråt. Genom lokalbefolkningen lyckades vi få åka med på ett lite skepp över till ön. I och med ramadan var allt stängt och vi fick en stor strand helt för oss själva. För första gången fick vi bada i havet! Lokalbefolkningen hjälpte oss även hem från ön. Brända men glada av att fått sett solen. Det blev middag på den goda restaurangen vi hittat dagen innan. Maten var godare än någonsin i och med att vi fastat hela dagen då allt var stängt.

9 april

Minisemestern var slut, dags att åka tillbaka till surabaya för att fortsätta med arbetet. Bilresan var katastrof och förutom åksjuka trodde vi återigen att vi skulle dö i en trafikolycka. Väl hemma fortsatte vi med arbetet, bytte gastub till spisen och inhandlade mat.

10 april

Dagen började med en fyra timmars lång labb på universitetet. Vi studerade spillvatten i septiktankar.. hade kunnat vart relevant för projektet, även om det inte blev så. Vi träffade i alla fall mycket nya människor! eftermiddagen blev en superdag med massa arbete på vårt favoritcafé, Äntligen har vi kommit igång med skisserna och utformningen av skolan.

11 april

12 april

Vår sista intervju gjordes idag på ett universitet som har en liknande utbildning som oss. Vi fick ett bra intryck av universitetet och utbildningarna här. Under intervjun fick vi plötsligt ställa oss upp. Tydligt spelar nationalsången varje morgon klockan tio, då avbryter man allt och ställer sig upp och sjunger med. Lite skönt att vi nu kan fokusera mer på rapporten och vår tid. Vi har haft lite problem med att andra inte respekterar vår tid och mycket är oklart och ändras i sista sekund, vilket skapar både irritation och svårigheter att planera. Vi försöker även hänga med i klädkoderna. Ibland är det svårt att förstå.. vill de att vi ska gå nakna på universitetet ?

13 april

En heldag hemma i lägenheten med plugg, första utkastet av rapporten har skickats till vår handledare. Vi ligger bra till och är nöjda!

14 april

Idag fortsätter vi med rapporten och mot kvällen ger vi oss iväg till en ny matbutik där dem ska ha lite västerländsk mat. Vi handlar järnet och det blir en (nästan) äkta svensk tacokväll med Robinson.

15 april

Idag försöker vi utforska staden lite. Sofia och Amanda hittar en frisör. Där har vi det så trevligt. För första gången känns det som att Surabaya har lite liv i sig, dock visade det sig bara vara i frisörsalongen. Kvällen spenderas men att arbete med rapporten.

16 april

Idag börjar morgonen med ett gympass innan vi sätter oss med rapporten. Kvällen avslutas med ett besök på vår favvo restaurang som ligger nära campus B. Alla tre beställer vår favoriträtt, parmesan kyckling. Mums

17 april

Jobb, Jobb, jobb. 08.00 vaknar vi och jobbar på Starbucks fram till stängning.

18 april

Idag är sista dagen innan alla skolor/universitet går på lov. Lovet finns för att fira att fastan är över. Vår vän Sasa säger att detta lov motsvarar våran jul. Vi har bestämt att lämna Surabaya och dra till Bali! Vi alla tre känner att leva i ett samhälle som står för kvinnoförtryck och massa regler tar hårdare på oss än vad vi hade trott. Alla börjar känna sig lite nere, vi behöver denna förändring! Så fort vårt lilla plan flyger upp i luften så känner vi alla en lättnad, vi ska äntligen få äta något annat än kyckling och ris. 45 minuter flyget gick jättebra för Amandas del, hon sov som en stock. För Sofia och Sophie så var dom där 45 minuterna betydligt tuffare då planet 15 min in lägger sig helt på sidan och faller ner mot jorden. Piloten lyckas rätta till planet men stark turbulens fortsätter ända till landning.

NU ÄR VI I BALI!!!! och detta festar vi igång med en föreläsning på flygplatsen om Indonesiens förstörda sjöar via zoom. Efter föreläsningen tar vi en grab till vårt hostel och vi alla känner att vi har hamnat rätt. Ingen fotar oss, ingen pekar på oss, ingen skrattar på oss, ingen hånar oss. Vi älskar BALI!!!!

19 april

Vi har bestämt oss för att ta två dagar ledigt på Bali för att upptäcka och återhämta oss. Vi startar vår dag med en dröm frukost på vårt hostel. Ingen av oss har tidigare varit på ett hostel så det är lite spännande. Vi delar rum med 5 andra där två av våra rumskamrater sticker ut lite, Ben och Connor. Första natten har varit okej. Hotellet glömde ge oss handdukar och täcken så vi har frusit sönder då acn står på 20 grader (känns som 15). Sophie och Sofia delar våningssäng och lever i harmoni med varandra medan Amanda delar våningssäng med Ben, där går det inte lika bra. Klockan 03.30 vaknar Amanda av 5 höga duns och ett skrik i form av motherfucker... MOTHERfucker.. motherFUCKER..MOTHERFUCKING FUCKER.. (lägg på en brittisk dialekt) Visar sig att Ben har ramlat ner ur överslafen och dunkat foten i varje trappsteg. Den är nu bruten.

Nerdränkta i solkräm tar vi oss ner till stranden, vågorna är galna ´vi har aldrig sett något liknande. Amanda och Sofias största dröm sedan fyra år tillbaka har varit att kunna surfa men drömmen känns väldigt långt borta, med tanke på de enorma proffs vågorna. Efter lite velande om vi ska ha solstol eller inte så ger Thich oss ett bra erbjudande som vi inte kan motstå. Sophie och Sofia är fast bestämda att de ska bada! Med högt självförtroende marscherar dom mot strandkanten och går i. 0.1 sek senare ligger båda nerbrottad i sanden och kan inte ta sig upp. Varje gång dom försöker så kommer en ny våg över dom. Amanda, som den snälla och godhjärtade vän hon är, skrattar så hon gråter i sin trygga solstol. Sofia är nu skadad på vänster ända :(

På eftermiddagen så blir vågorna något mindre och Thich uppmuntrar Amanda och Sofia att surfa med en mjuk bräda och en instruktör. Vi är grymma! Båda två ställer sig upp på första försöket. Det går bra nu

20 april

Idag fortsätter tjejerna med sitt arbete fast på stranden. Vår nya och goda vän Thich har reserverat den bästa utsikten som man kan få från en solstol till oss, där vi får sitta hela dagen för 20 kr var. Amanda och Sofias surfinstruktörer Yogi och Arie, blir väldigt glada att se oss igen och undrar om vi vill surfa idag igen. Tyvärr klarar inte våra svenska gamla rangliga kroppar av att surfa två dagar i rad så vi sparar på den surflektioner till ett senare tillfälle. Där spenderar vi dagen, solar, skriver rapport, badar, äter god mat och pratar med våra nya Bali vänner.

Till kvällen har vi bestämt att se vad Bali by night har att erbjuda. Vi klär upp oss i snygga kläder och vandrar med bestämda steg mot baren på vårt hostel. Vi är inställda på att skaffa massa nya vänner och socialisera oss till 100%. Framme vid baren ser vi ett kompisgäng bestående av två grabbar och tre tjejer som spelar kort, vi vill bli deras vänner. Det märks att vi inte har specialiserat oss med omvärlden på 5 veckor och varit instängda i en 30m² lägenhet för vi har ingen aning om hur vi ska få kontakt med dom. Vi kollar på varandra och sedan på dom med trånande blickar, en av grabbarna bjuder in oss till samtalet, Ben. Tio minuter in i konversationen med dessa människor känner vi oss lite förolämpade, dom tre tjejerna har kallat oss för homofober minst 4ra gånger och vägrar att introducera sig själva, grabbarna Ben och Conner är helt okej, dom svarar iallafall när vi pratar. Då vi blev extremt uttråkade av denna konversation så traskade vi vidare till old mans klubb. Där förlorar vi i beerpong mot några gamlingar. Pga att de firar en buddhistisk högtid på Bali så finns det ingen musik här, gamlingarna rekommenderar att vi ska åka in mer mot centrum (tar ca 45min) och gå på en utomhusklubb med bra musik. Vi gör som de säger och kommer fram till den mest otroliga klubb vi någonsin har skådat. Vi vandrar in gratis och utan kö för vi är tre snygga och väldoftande kvinnor, sekunder efter vår entré in på klubben så ser vi två bekanta ansikten, Ben och Connor. Det visar sig att dessa två grabbar är störtsköna och inte heller tyckte om dom otrevliga tjejerna som vi tidigare umgåtts med. Vi dansar till klockan 03.00 då klubben stänger.

21 april

Denna dag till är befinner vi oss på stranden med våra surf grabbar med datorerna i knät. Vi sitter på samma solstols platser som vanligt. Fastän vi kom ner lite senare än vanligt till stranden denna förmiddag så finns våra solstolar kvar, detta har Thich sett till. Vi börjar äntligen få till vår mittredovisning samt den teoretiska bakgrunden för rapporten. Kvällen avslutas på vår nya favoritrestaurang Milk & madu beach road. Där Amanda äter en Madu salad, Sophie äter en mexikansk sallad och Sofia äter kyckling och potatis AKA parma night.

22 april

Idag är målet att jobba på mittredovisningen och på brännan. Vi i en gemensam trupp vandrar ner mot stranden med datorerna i högsta hugg. Vi är lite osäkra på hur länge vi ska redovisa. Enligt schemat på canvas så står det ca 30 min men enligt rykten hos våra kth kompisar så ska man endast redovisa i 10 min. Vi får se hur vi gör. Sorgligt nog åkte våra i nuläget bästa vänner Ben och Connor hem idag. Väldigt tråkigt med tanke på hur nära vi kom de. På stranden är vi nu mer sociala än någonsin. Alla surf grabbar säger hej när vi är ute i havet. Så otroligt taksamma.

23 april

Idag jobbar vi hårt för att förbereda oss inför vår mittredovisning, Pwp är klar och fördelningen av vad alla ska säga är klart. Jobb Jobb Jobb

24 april

Idag är det mittredovisning. Den kommer att hållas via Zoom så vi hoppas att vårt nät kommer att hålla. Alla tre trycker in sig på kortsidan av 90sängen och placerar datorn på en solstol med två kuddar ovanpå. Alla som redovisar är så duktiga och det känns nästan lite överkligt att se hur de andra har jobbat på campus och att allt är precis som vanligt där hemma. Vi fick alla ett litet smakprov på hur livet där hemma är. Vi blev godkända på mittredovisningen och nätet höll någorlunda bra. Detta firar vi med att jobba på rapporten. Tyvärr ingen sol för oss idag

25 april

Idag tar vi ledigt efter mittredovisningen. Det blir en dag på stranden. Kvällen tillbringas vi på en old man's klubb där vi dansar fram till 21.30 med surf grabbarna. Detta är en kväll vi aldrig kommer att glömma. Vi fick skratta tills tårarna rann.

26 april

Idag åker vi till en ö utanför Bali, Nusa Penida! Klockan ringer kl 6.10 då chauffören kommer och hämtar oss kl. 6.30. Vi ber kvällen innan om ursäkt till våra nyancheckade fransmän för att 3 alarm kommer ringa innan tuppen. De är jättesnälla, funderar nästan på om de kan bli våra nya Ben och Connor. Bilfärden som ska ta 30 min enligt guiden som sålde på oss resan kvällen innan (och som lovade att vi skulle hinna tillbaka till 14.30), tar nästan en timme och vi möts upp av en kille. Vi har aldrig tidigare sett en Indonesier gå så snabbt och det är nästan som våra långa svenska ben får ta i lite. Allt flyter på så smidigt och vi blir slussade mellan person till person som har bättre koll på oss än vi själva. Under dagen åker vi runt till fyra destinationer med helt fantastisk natur. Bakom kulisserna är dock turismen på sin bristningsgräns. Folk står i kö för att ta bilder. Hela Nusa penida har blivit en guidad tur. Vi är tillbaka på hostelet vid 19 (aningen senare än utlovat) där träffar vi på våra fransmän igen och delar med oss om våra upplevelser. Till vår stora besvikelse checkar dem ut morgonen efter.

27 april

Dagen börjar med att vi vandrar till öns bästa is-matchalatte ställe med arkitektonisk inredning att bli inspirerad av för att sätta oss och jobba med rapporten. Här kämpar vi på med en och annan gullig hund som knallar förbi och beställer lite senare in en lunch. Lugnet på Bali ger oss alla en ny livsglädje och rapporten frodas. Mot kvällen svänger vi förbi hostellet innan vi rör oss vidare ner mot stranden där vi möts av livets vackraste solnedgång. Stranden har fyllts av människor och hundar som går i frid med varandra. Det står en man och grillar majscolvar som senare blir vår kvällstradition att gå förbi. När förrätten lagt sig går vi till en restaurang och Amanda beställer en tonfiskpasta. Hon tycker den smakar lite underligt men säger ingenting. Mitt i natten halvvaknar Sofia av att Amanda ber om en påse. Hon fattar ingenting och somnar om. Amanda som vaknat i skräck av en matförgiftning får skaffa en ny vän, nattvakten. En gång i timmen behöver Amanda springa ut ur rummet för att spy i en påse. En av reglerna på hostellet är att man inte får spy i rummet, därav används inte toaletten. Nattvakten är uppe med Amanda hela natten och blir senare en vän för livet.

28 april

Hela dagen var planerad för surf och sol, vi skulle njuta av den sista dagen i Canggu innan vi åkte vidare till Ubud. Sophie och Sofia vaknade som nämnt mitt i natten av Amanda som bönade och bad om spypåsarna vi blev tilldelade dagen innan på båtturen till Nusa Penida. Matförgiftning/magsjuka var ett faktum igen. Sofia var dock morgonpig och tog en yogamorgon med alla Balineser, och började dagen med en fantastisk green dream bowl. Har ni inte ätit bowls på Bali har ni missat något. Trots Amandas hårda natt var vi sedan tvungna att checka ut från vårt fina hostel. Amanda bad om ursäkt till alla rumskompisar för natten och vi tog vårt pick och pack och gick till stranden. Det blev kanske inte sista dagen vi hoppats på då varken solen lös eller vågorna var surfvänliga. Men vi fick säga adjö till våra surfinstruktörer och vänner. Vidare tog vi oss till Ubud. Klockan var mycket och natten var kolsvart. När vi släpat våra väskor genom regn, rusk och förjävlig terräng hittade vi äntligen vårt boende. Sophie hade ett hjul mindre på resväskan men vi var framme. Trötta och slitna

somnade vi tillslut i ett boende som enligt Airbnb var för fyra men i verkligheten för två.

29 april

Godmorgon Ubud! När det blivit ljus ser vi faktiskt hur fint vi bor! mitt i djungeln ute på ett risfält. Wow vi alla är tagna av den fantastiska naturen. Vi påbörjar en vandring på ca 45 minuter genom den fantastiska djungel naturen, helt magiskt och nere vid bäcken fick vi till och med se näcken bada till fåglarnas kvitter, harmoni här. Vi kommer fram till fina tempel och lär oss pruta på ART-market. Stolta över att vi får de priser vi vill ha på allt krimskrams, fast vi säkert blir lurade som vanliga turister. Kvällen avslutas på en lokal restaurang mitt i ett stup med underbar utsikt bland alla papayaträd och apor. Nöjda lägger vi oss i sängen för att kolla på Robinson innan vi somnar. Det dröjer dock inte länge förens Sophie börjar må illa och faktumet har kommit i kapp oss. Magsjuka nummer två är här och inte långt efter blir

även Sofia sjuk. Efter att ha bråkat om toaletten var femte minut hela natten fram till morgonkvisten är alla tre helt slut.

30 april

Dagen vi hade bokat keramik kurs. Vi som var så taggade och skulle upp med tuppen för en tre timmar lång lektion. Vi hade kollat på inspiration och längtat under hela vår Bali Vistelse. Men vi fick avboka.. Istället fick Amanda gå ut på tur och försöka hitta vatten och toalettpapper som sinat under natten. Sophie och Sofia är sängliggandes och sover hela dagen pga utmattning. Dagen blev inte som tänkt och kvällen kom tidigt. Redan vid 20.00 sov alla som små möss efter den sömnlösa natten dagen innan.

1 maj

Hejdå Bali...:(Dagen då vi måste tillbaka till Surabaya är här. Ingen av oss längtar men har hopp om att vi kommer se en mer livad stad nu när ramadan är över. Flyget går fort men dagen försvinner snabbt.. Sofia mår fortfarande dåligt efter sjukdomen och blir kvar i lägenheten resten av kvällen. Sophie och Amanda rör sig mot mallet för lite middag och till vår förvåning känns staden som ny. En stor matmarknad har öppnat för att fira Surabayas födelsedag. Det luktar wok, grillat, ångat, friterat över hela staden. Liveband spelar och fyrverkerier avfyras mot kvällen. Amanda och Sophie kollar på varandra... Flög vi fel? Är vi verkligen i Surabaya?

2 maj

Tidig frukost i lägenheten innan vi rörde oss mot Starbucks för att arbeta med rapporten. Där blev vi sittandes hela dagen och sent fram till kvällen.

3 maj

Sophie och Amanda tog sig till den internationella matmarknaden som skolan bjudit in till. Tyvärr fick vi inte smaka maten som tog slut alldeles för fort. Vi träffade dock en ny kompis. Boba från Afrika. Superhärlig man med bra energi. Väl hemma var vi såklart hungriga när vi

inte fått någon mat. Tur så finns ju grabappen. Så mat beställdes till lägenheten. Kvällen blev lugn och vi kollade på Robinson.

4 maj

Sofia och Amanda arbetade med arbetet från Starbucks medan Sophie arbetade hemifrån för att hinna med en arbetsintervju via Teams. Efter allt plugg avslutade vi rökelse som Sofia köpt på Art market i Ubud. hemma i lägenheten spelades det akustisk musik framför en bild på en brasa på stranden som vi fått upp på tvn, allt för att återskapa viben från Bali.

5 maj

Hela dagen tillbringades på Starbucks för arbete med rapporten.

6 maj

Lite tid hann vi med vid poolen innan vi fortsatte med studierna på vårt favoritcafé Starbucks. När kvällen kom fixade vi oss för att gå ut och äta på vår absoluta favoritrestaurang. Där mötte vi upp vår nya vän Buba som joinade oss till middagen. Efter lite mat och en drink åkte vi vidare till en av de få klubbar Surabaya har att erbjuda. Sassa kom senare förbi för att dansa med oss. Musiken var så fruktansvärd hög att vi alla stoppade papper i öronen för att inte bli döva. Kvällen blev sen och vi somnade direkt när vi kom hem.

7 maj

Eftersom kvällen blev sen tog vi oss en liten sovmorgon. Resten av dagen arbetade vi med designdelen på rapporten inför att vår handledare ska komma hit.

8 maj

Vår handledare Zeev har landat i Indonesien. Han har dock tillbringat hela dagen på Airlangga Universitet. Vi har passat på att möta upp mannen som hjälper oss med vårt Visum. Det är dags att förlängas för att vi ska få stanna vår sista tid i Indonesien. Vi skulle sedan äta lite lunch i skolans foodcourt där vi insåg att vi inte kunde betala för att de krävdes deras egna e-pengar.

9 maj

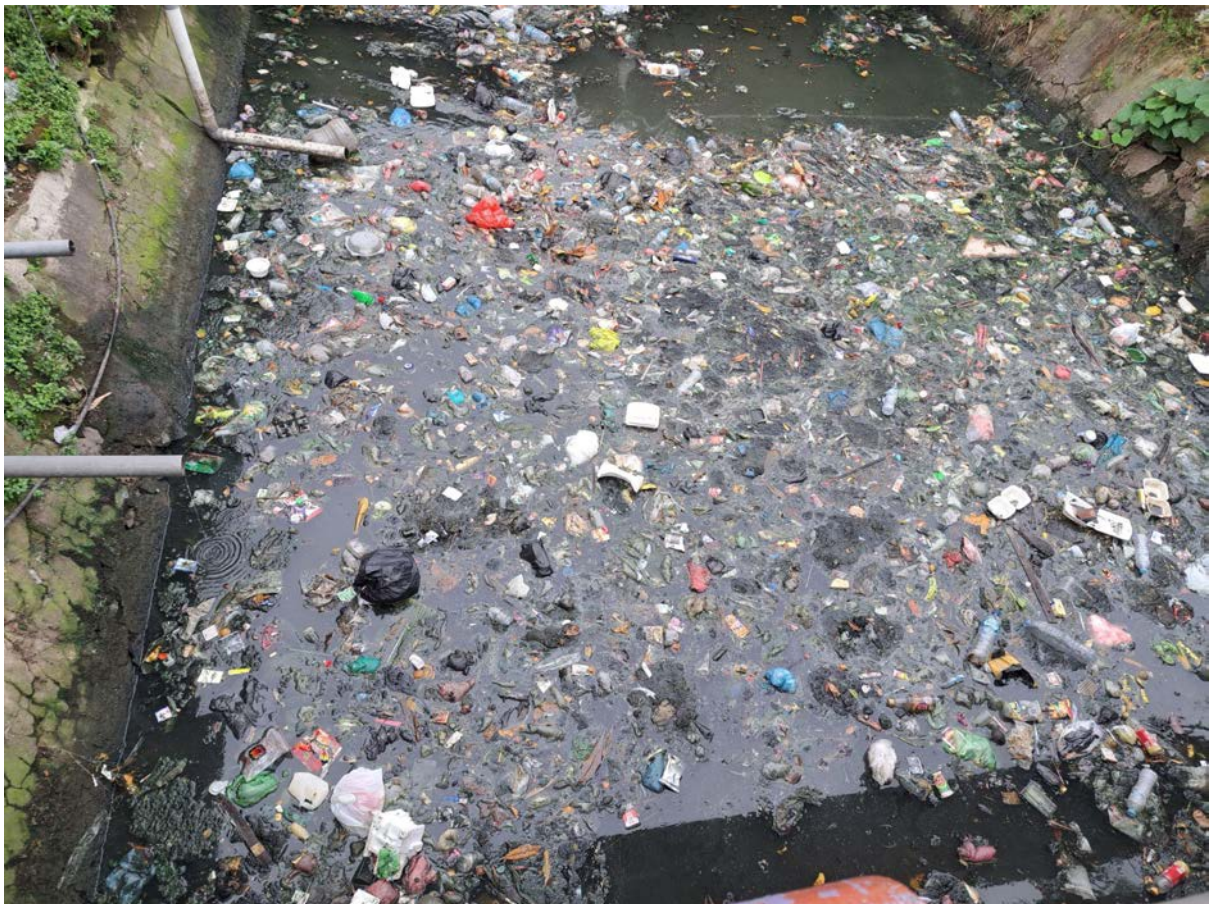
Vår handledare från KTH Zeev har åkt till Indonesien för att hälsa på oss och säga hej till Airlanggas universitet! 09.00 bjuder Zeev på en grym föreläsning om dom 17 globala målen. Det märks att han får elevernas uppmärksamhet, det är nämligen första gången någonsin som studenterna faktiskt är tysta, lyssnar och ställer följdfrågor. Efter Zeevs föreläsning åkte vi till Starbucks som nu har blivit vårt favorit pluggställe. Det finns ett långbord och stolar vilket är fantastiskt. Våra ryggar börjar bli slitna av att skriva rapport från soffan i lägenheten. Vi spenderade hela kvällen på Starbucks fram tills vi blev hungriga och middagen framför ett avsnitt robinson.

10 maj

Idag är det Zeevs andra dag i Surabaya och det firas med ett studiebesök. Två studenter möter oss vid universitetet för att köra oss till slutet av brantas floden. Ju närmare flodens slut vi kommer desto fattigare blir kvarteren och desto smutsigare blir floden. När vi väl slår upp bildörren så möts vi av en fruktansvärd doft. Doften kommer från floden. En flod från Sverige och en flod i Indonesien verkar vara två olika saker. Hemma är en flod vatten som rinner från ett ställe till ett annat medan i Indonesien är en flod en stor vätskefylld soptunna

som är öppen för alla att bruka. Vattnet i denna flod är mer förorenat än vattnet efter ett toabesök. Att rena vattnet anses vara omöjligt enligt föreläsarna från universitetet så istället samlar de upp skräpet med en kratta och släpper ut det förorenade vattnet i havet. När vi väl möter Zeev så ser han lika chockad ut som vi. Några elever från universitetet tar vattenprover från floden som de ska undersöka. När vattenproverna är tagna åker vi vidare till ett museum där vi som vanligt blir med fotade än själva utställningen. Klassiker.

Efter studiebesöket jobbar vi på rapporten och får handledning av Zeev.

11 maj

Idag ringer klockorna kl. 04.45. Vi ska på studiebesök till Malang. Vår handledare får även följa med på detta lilla äventyr. Vi åker 4 ra timmar bort med bil från Surabaya och befinner oss nu i början på brantasfloden. Här är vattnet drickbart till skillnad från gårdagens flod besök. Naturen här är otroligt vacker, till skillnad från Surabaya. Människorna i Malang är väldigt stolta över sin natur och visar gärna upp skogen och början på vattendraget. Efter att vi sett naturen så ska alla ta och be i en timme samtidigt som bussen kör. Alla sitter i tystnad och tänker på Gud medan de tre tjejerna sitter och tänker på mat.

Bussen anländer till ett vattenkraftverk som alla i små omgångar ska ta en titt på. Det är väldigt viktigt att alla har hjälm på sig, vem vet, man kan ju faktiskt riskera att få en vattendroppe på huvudet. Guiden pratar endast indonesiska så det är lite svårt för oss att förstå men vi är ändå tacksamma för att vi fick komma. Vi smälter bra in med resten av gruppen och för första gången sen vi kom till Indonesien så ville vi frivilligt bli fotade. Alla fyra kör en klassisk Surabaya pose, den välkända tummen upp.

12 maj

Idag är en fullspäckad dag, Amanda och Sofia ska både bli intervjuade för en dokumentär och delta i en podd för SDG-center. Sophie har en arbetsintervju idag så hon kommer att delta på aktiviteterna så fort den är klar. Sofia och Amanda möter upp ett gäng studenter från universitetet som ber oss att en och en sätta oss på en stol vid vattnet. Båda två blir imponerade över hur eleverna tar denna dokumentär på stort allvar, vi tänker att våra liv inte är så intressanta. Vi svarar på deras frågor en och en. Vi försöker få eleverna att bli nöjda med materialet. Varken Amanda eller Sofia är inte vana vid denna typ av kändisskap så rösten darrar lite till och från av nervositet. Men överlag så måste jag säga att vi gjorde ett bra jobb.

Efter lunchen så går vi till SDG-Center där vi möter Sophie och vår vän Sassa. Hon kommer ställa frågor och filma det material som hon behöver. Det blir många skratt under podden då detta är lite mer avslappnat till skillnad från dokumentären.

Kvällen avslutas med rapportskrivning samt Robinson mys.

13 maj

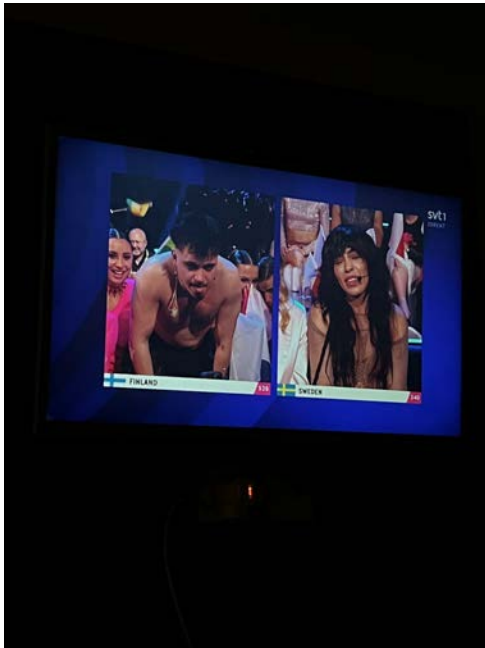
Idag jobbar vi hårt med rapporten under dagen. Om vi har kommit tillräckligt långt så kommer vi belöna oss med en karaokekväll med våra vänner. Alla tre är fullt fokuserade på rapporten och efter ett flertal timmar så lyckas vi nå vårt mål.

Vid niotiden möter vi upp Boba och Sassa och sjunger sönder våra röster. En otroligt fin kväll som vi aldrig kommer att glömma.

14 maj

Vi börjar alla känna att tiden börjar ta slut här i Indonesien, därför spenderar vi hela dagen med rapporten. Vi går upp 08.00 och sitter till 21.00. Efter det så kollar vi på Eurovision. HEJA SVERIGE!!

15 maj

Idag tog vi en heldag på vår älskade Starbucks. Jobba jobba jobba

17 maj

Vi börjar bli lite stressade över rapporten då vi ibland känner att universitetet inte respekterar att vi behöver lägga tid på den. I dag behövde vi gå på ett studiebesök på ett vattenreningsverk som tyvärr inte har något med vårt arbete alls att göra. En viss frustration byggdes upp hos oss då vi för första gången vänligt tackade nej till ett studiebesök men fick som svar att vi måste och att vi är otrevliga om vi inte går. Sophie fick stanna hemma och jobba på rapporten medan Amanda och Sofia åker och kollar på studiebesöket. Det var ett relativt intressant besök som vi önskar att vi kunde uppskatta utan att vara stressade. I slutet av besöket framgick det varför vi absolut inte fick skippa vattenreningsverket. Företaget ville nämligen intervjua oss.... Men vi ställde glatt upp på intervjun och sedan skyndade oss till Starbucks för att sitta hela kvällen med rapporten.

18 maj

Idag är vår sista dag i Surabaya. Hela dagen spenderas på Starbucks där vi jobbar med rapporten. När vi Starbucks börjar plocka ihop för dagen har vi tyvärr inte hunnit klart som planen var. Vi går hem, äter lite Sate Ayam och packar väskorna. Vår nyfunna vän från Colombia kommer över och shoppar lite i packkaoset. Hon får lite grejer vi köpt in 8 veckor tidigare som vi inte kan ta med oss hem. Kvällen avslutas med att vi får ett popcorn sug och springer iväg till gallerian i hopp om att bion inte har stängt igen. När vi kommer fram hänger en skylt på dörren där det står "closed". Innanför glasdörrarna hör man 4 höga röster: "Come in Sofia!!!!" Har aldrig blivit så uppskattad som på biografen i Pakwon city mall. De hoppar upp och ner och ropar free popcorn for you!! Vi får med oss en soppåse fylld till bredden med karamelliserade och salta popcorn och Surabaya vistelsen på bästa sätt.

19 maj

Idag flög vi till Lombok tillsammans med dem som jobbar på SDG-Center för universitet. Alla är väldigt exalterade över att lämna Surabaya och åka på nya äventyr men det finns ändå en sorg i att lämna. Vi kommer att sakna våra vänner och vår biograf. När vi väl är framme i Lombok blir vi bemötta av leenden från lokalbefolkningen. Alla är så snälla mot oss och man märker verkligen att Lombok har ett lugn som saknas i Surabaya. De må gå långsamt i Surabaya men ibland kan människorna uppfattas som lite respektlösa och hetsiga när alla dom vill fota oss eller pekar på oss eller när de skrattar åt oss. Här på flygplatsen så ses vi som tre tjejer och inte tre utomjordingar.

Villan vi har hyrt är fantastisk! det är utsikt över berg och djungel. Det är ödlor och kryp i villan men de hör liksom hämma där. Det är som att vi går in i djurens värld. Tanken är att vi ska spendera två dagar här och sedan åka till Bali igen, vi känner nog alla tre att två dagar är lite lite för att hinna utforska ett ställe som detta samtidigt som vi ska jobba på rapporten. villan har en trädgård där vi alla sätter oss i en pergola och jobbar på rapporten så länge vi kan.

20 maj

Idag är vår första heldag på Lombok, vi vaknar upp tidigt och tar en grabb till vad chauffören säger är ett frukostställe. Deras definition av frukost är inte riktigt samma som våra men vi nöjer oss med potatis och fisk, det är i alla fall inte kyckling och ris. Efter frukosten går vi ner till stranden för att jobba på brännan. Vi kommer ner till en strand där vi blir överösta av folk som vill fota och ta videor med oss. Vi låter dem göra det i säkert 25minuter innan vi börjar säga ifrån och rör oss därifrån. När vi har varit på stranden så har vi tydligen alltid varit på en turiststrand. Det var väldigt intressant att se hur Indonesier betar sig när de är på stranden. De bygger upp stora tält, lägger ut filter och tar med sig sina riskokare. Det är säkert 30 riskokare som ligger utspridda på stranden som alla går och äter ifrån. Alla är fullt påklädda för att, enligt dom, skydda sig mot solen.

Under vårt besök så lyckades vi träffa en man som frågade ifall vi ville boka in en Gili island tripp. Vi tycker att priset känns bra så vi sa ja. Vi bokade resan till 08.00 dagen efter.

Stranden här var inte riktigt vår grej, så vi köpte mat och gick tillbaka till vår villa. Vi spenderade resten av dagen samt hela kvällen i poolområdet med datorerna i knät, vi måste bli klara med rapporten snart.

21 maj

Idag är vi uppe med tuppen, vi ska på båtutflykt till Gili öarna och snorkla. Vi åker tillbaka till stranden där vi möter upp mannen som vi bokat via. Vi får möta upp hans kollegor och de hjälper oss med snorkling sätt samt lite andra förberedelser. Vi åker ut med båten bara vi tre och en kapten som har en cigg i munnen, han ser ut att leva livet. Naturen är så oerhört vacker här och utsikten från båten ger oss stor inspiration till designdelen av vårt projekt. Han tar oss till fyra olika snorkelställen där vi får snorklar med sköldpaddor, statyer, koraller och fiskar. På det fjärde stället hade alla tre tröttnat på att snorkla utan att vi bara ville sola. När vi sa detta så såg mannen så besviken ut så Amanda hoppade i vattnet ändå för att inte göra honom ledsen. Mannen gav Amanda lite unket bröd och ville att hon skulle mata fiskarna. Medan Amanda blev attackerad av fiskstim och hade vatten i klippet (såg ut som

att hon skulle drunkna) så låg Sofia och Sophie längst fram i båten och jobbade på brännan. När Amanda väl hade fattat hur man skulle andas i cyklopet samtidigt som man matade fiskarna så simmade hon på som ett vattendjur. Mannen med ciggen hade stenkoll på Amanda och följde henne med båten.

Detta är en dag vi sent kommer att glömma. Efter att ha spenderat hela dagen på sjön så satt vi och skrev på rapporten hela kvällen. För vi slutade inte skriva förrän vi var klara.

21 maj

Idag är en dag vi har längtat efter. Vi ska tillbaka till Canggu!!!!!! Samma man som hjälpte oss att boka Gilli turen hjälpte oss att boka en färja så vi kunde ta oss via båt till Bali. Båtturen var guppig, och att hitta en taxi var helt galet. Sekunden vi hade gått av båten skrek alla TAXIIII!!! och högg tag i en. Man fick inget andrum alls. Tillslut sitter vi i en taxi som ska ta oss från ena delen av ön till andra. Sofia och Sophie somnar i bilen medan Amanda och chauffören sjunger till bilradion. Tre timmar senare ser vi vårt älskade hostel.

22-28 maj

Dessa dagar är för vissa av oss dom mest betydelsefulla dagarna i våra liv. Jag, Amanda som fick äran att skriva några rader om vår sista vecka i Indonesien kan säga att mitt liv har förändrats till det bättre. Fastän vi gjorde samma sak varje dag, yogade, surfade, solade och jobbade på designdelen av projektet så fick vi ett sånt perspektiv på livet. Här var första gången som vi känt att livet är mer än bara jobb jobb jobb. Vi är tre extremt drivna tjejer som sätter en ibland orimligt hög press på oss själva. På Canggu fick vi träffa människor som visade oss att det är okej att ta det lugn. Människors levnadssätt på Bali är något som vi kommer att försöka eftersträva i hela våra liv. Vi fick träffa de mest fantastiska människorna någonsin och vi kommer alltid att se upp till deras syn på saker och ting. Detta var första gången på vår resa som vi kände att Sverige suger. Vi lever ett extremt onaturligt liv och bryr oss om sådana extremt obetydliga saker. Människor i Sverige mår inte bra och saknar det lugn som finns på Canggu. Den här resan har förändrat oss på sätt som vi inte trodde var möjliga.

Vi är så otroligt tacksamma för att vi fick möjligheten att göra detta. Amanda och Sofia känner att de nu inte kan leva utan Indonesien och ska skicka in det färdigställda arbetet till arkitekter och ingenjörer och fråga om någon är sugen på att göra vår forskning till verklighet.

Tack för att du har orkat läsa vår dagbok!

XOXO Indonesien tjejerna